

Nordvall Linda - HSB

Från: Avdelning 2 - HSB
Skickat: den 24 november 2017 11:01
Till: Nordvall Linda - HSB
Ämne: B 2753-17 r 22; Mål B1908-17

Hovr. Ö Skåne och Blekinge
Ink. 1711
Dnr. B 2753-17
Aktbil. 64
Hovrätten över
Skåne och Blekinge
Inkom: 2017-11-24
MÅLNR: B 2753-17
AKTBIL: 64

Från: Registrator Hovrätten över Skåne och Blekinge - HSB
Skickat: den 24 november 2017 10:54
Till: Avdelning 2 - HSB
Ämne: VB: B 2753-17 r 22; Mål B1908-17

Från: tobias.brahammar@polisen.se [<mailto:tobias.brahammar@polisen.se>]
Skickat: den 24 november 2017 01:13
Till: Registrator Hovrätten över Skåne och Blekinge - HSB
Ämne: Mål B1908-17

Överklagande

Vill härmed att hovrätten prövar tingsrättens avgörande gällande kränkningsersättning.

Tingsrätten menar att man som polis skall vara mentalt beredd att mötas av ett **visst hot**. Tingsrätten menar också att det hot som förevarit i aktuell händelse inte objektivt kan anses allvarligare än vad man kunnat räkna med i sin tjänsteutövning.

Ärendet hade en mycket hög komplexitet och skilde sig väsentligt från de så kallade vardagsbrotten. Trots att jag fått förhandsinformationen om att vapen hade uppvisats för målsägande så var det omöjligt att fullt ut förbereda sig för den situation som uppstod. Varje ärende är unikt och utgången är alltid oviss innan ärendet avslutats. Att verka med sitt tjänstevapen är ett sekundoperativt beslut baserat på en mängd olika faktorer. Att tvingas lösa uppgiften på det sätt som blev är ovanligt och för den enskilde polismannen förenat med viss psykosocial påfrestning. Även i mitt fall gällande uppföljningssamtal och en upprättad anmälan om tjänstefel.

Åklagaren gjorde gällande att Mohammad Al Ali hotat mig i min tjänsteutövning genom att **dra** ett vapenliknande föremål och riktat sin blick mot mig.
(s 36)

I tingsrättens utlåtande kan man läsa att Mohammad Al Ali **sträckt** sig efter en pistol i byxlinningen (sid 59) Man kan även läsa att han tittat åt mitt håll. Tingsrätten konstaterar att Mohammad gjort sig skyldig till hot mot tjänsteman men inte tillräckligt allvarligt för att få kränkningsersättning.

Jag tycker att det är en väsentlig skillnad på att **sträcka** sig efter ett vapen och att **dra** ett vapen. Även om förutsättningarna för nödvärn kan vara uppfyllda i båda fallen så var det en tydlig trigger för mig då Mohammad greppade tag i vapnet och drog det ur byxlinningen. Detta nämns i samtliga förhör som hållits med mig men även under tingsrättsförhandlingen. Jag anser att detta faktum inte klart går att utläsa i domen.

Mohammad hävdar att han aldrig dragit pistolen ur byxlinningen. Inspektör Malmberg har dock uppgett att han sett det vapen Mohammad hade i sin hand då han träffades av min verkanseld vilket styrker min berättelse.

Att känna sig nödgad att verka med sitt tjänstevapen gör man bara vid ett **mycket allvarligt hot mot liv och hälsa** och som enda utvägen.

Jag anser att tingsrättens bedömning som avser att man skall vara beredd att mötas av ett visst hot är felaktigt.